

[Minister Lise Østergaard]

fordel for flytninge i de sydlige Afrika, Det Mellemste Østen og i Latinamerika.

Der henvises i det stillede spørgsmål til en redaktionel overskrift (»Ikke én øre mere i år til bådfolket«) på en artikel i Berlingske Tidende af 19. juli 1979. Den var ikke et direkte citat af, hvad jeg havde sagt. Det fremgår allerede af, at jeg samme dag i Genève gav tilsagn om, at Danmark (med sædvanligt forbehold for bevillende myndigheders godkendelse) ville stille yderligere 25 mill. kr. til rådighed for flytningene i Sydøstasien.

Hvad jeg rent faktisk sagde, fremgår helt korrekt af selve artiklen. Det er i korthed, at de penge, vi kan bruge til flytningearbejdet, må hentes inden for rammerne af den eksisterende bistandsbevilling, som omfatter u-landshjælp, nødhjælp, katastrofehjælp m.v. »Vi kan ikke vente at få én øre udefra«, sagde jeg – dvs. uden for den eksisterende bevillingsramme. Det siger sig selv, at der stort set er disponeret over denne bevillingsramme på nuværende tidspunkt af året. Derfor turde jeg heller ikke love, at de nye 25 mill. kunne frigøres i dette finansår, selv om en del heraf måske nok kunne, hvis de projekter, de skulle anvendes til, kommer i gang så hurtigt.

Danmark har gennem årene ligget blandt de fem største bidragsydere til FN's flytningearbejde, og i år har vi som bekendt herudover fordoblet antallet af asylpladser på grund af den katastrofale situation i Sydøstasien. At den generelle bevilling til u-landshjælp m. v. ikke kan ventes udvidet i år, kan vel ikke overraske nogen borger i dette land, som har fulgt med i sommerens vanskelige forhandlinger om store besparelser på statsbudgettet som led i den nødvendige økonomiske politik. Men på baggrund af den gode placering, vi har blandt alverdens bidragsydere til det internationale flytningearbejde, var det tilfredsstillende at se, hvor store bidrag der blev tilbudt i Genève til løsning af båd-flytningens problem – også fra lande, som ikke tidligere har bidraget til flytningearbejdet, f. eks. Japan. Så store bidrag blev tilbudt under konferencen, at Poul Hartling bagefter kunne sige, at nu er der nok til langt ind i næste år.

Det tilsagn på yderligere 25 mill. kr. til flytninge i Sydøstasien, som jeg afgav under det nyligt afholdte møde i Genève, skal anvendes til varige løsninger – dvs. genbosætning af flytninge i mindre velstående lande,

der klimatisk og kulturelt minder om flytningenes eget. Her vil flytningene dels have lettere ved at finde sig til rette, dels vil pengene komme flere flytninge til gavn end ved integration i Danmark. Det sidste er desværre en meget bekostelig proces.

Hvad angår hr. Gert Petersens sammenligning af bevillingerne til u-landsbistand og humanitært samarbejde med forsvarsbevillingerne, skal der for god ordens skyld erindres om, at prioritering af bevillingerne til de statslige opgaver foretages af folketingets flertal gennem vedtagelsen af de årlige finanslove.

Til *socialministeren* (20/7 79) af:

Tove Jørgensen (DKP):

»Vil ministeren sikre, at personaledekningen på vore plejehjem forøges, og at personalet får den fornødne uddannelse til at klare opgaverne?«

(Spm. nr. 1212).

Begrundelse.

Det alvorligste problem på vore plejehjem er, at personalenormeringen slet ikke svarer til, at beboerne stadig bliver mere og mere plejekrævende. Deres uddannelse svarer ikke til de krævende opgaver, de stilles over for, og der er slet ikke nok til at varetage også menneskelige hensyn. Resultatet er, at de ældre mennesker slet ikke får den behandling, de har krav på. Endvidere udsættes de for stadige personsift, fordi personalet flytter fra institutionerne på grund af det alt for hårde arbejdspress. Det er kun få, der i længere tid kan holde til at fungere i et system, der slet ikke har tid til virkelig at tage sig af den enkelte. Men der er nogle, der ikke kan flygte, og det er de ældre, som er helt afhængige af de vilkår, vi politisk fastsætter for deres tilværelse.

Indenrigsministeren og socialministeren bør derfor indgå i et nærmere samarbejde med henblik på at løse disse problemer med særlige initiativer.

Besvarelse (26/7 79):

Socialministeren (Erling Jensen):

Der har aldrig fra centralt hold været fastsat bestemmelser om normering af pleje-